

مبانی فلسفه اخلاق

سرشناسه: هولمز، روبرت، ۱۹۳۵ م.
عنوان و پدیدآور: مبانی فلسفه اخلاق/ روبرت ال. هولمز؛ ترجمه مسعود علیا.
مشخصات نشر: تهران: ققنوس، ۱۳۸۵.
مشخصات ظاهری: ۴۸۸ ص: مصور، نمودار.
شابک: ۶-۳۱۱-۹۶۴-۹۷۸.
.Baisc maral philosohy. 3 rded
یادداشت: کتابنامه.
یادداشت: نمایه.
یادداشت: چاپ سوم.
موضوع: اخلاق.
شناسه افزوده: علیا، مسعود، ۱۳۵۴ - مترجم.
ردبندی کنگره: ۱۳۸۵ م ۱۰ ۱۲ / ۵ ۸۶ م
ردبندی دیوبی: ۱۷۰
شماره کتابخانه ملی: ۲۳۲۱۹ - ۸۵ م

مبانی فلسفه اخلاق

(ويراست سوم)

رابرت ال. هولمز

ترجمة مسعود عليا

این کتاب ترجمه‌ای است از:

Basic Moral Philosophy

Third Edition

Robert L. Holmes

Wadsworth, Thomson Learning Inc.

انتشارات ققنوس

تهران ، خیابان انقلاب ، خیابان شهیدی ڈاندارمری

شماره ۱۱۱ ، تلفن ۰۶ ۸۶ ۴۰ ۴۰

***

رابرت ال. هولمز

مبانی فلسفه اخلاق

(ویراست سوم)

ترجمه مسعود علیا

چاپ پنجم

نسخه ۷۷

۱۳۹۶

چاپ شمشاد

حق چاپ محفوظ است

شابک : ۹۶۴-۳۱۱-۶۹۹-۶

ISBN: 978-964-311-699-6

www.qoqnoos.ir

Printed in Iran

۳۲۰۰۰ تومان

فهرست

۱۳	پیشگفتار مترجم
۱۵	پیشگفتار نویسنده

بخش اول: مسائل فلسفه اخلاقی

۲۳	۱. ماهیت اخلاق
۲۳	۱.۱ چرا فلسفه اخلاق را مطالعه کنیم؟
۲۶	۱.۲ سرچشمه‌های اخلاق و اخلاقیات
۲۷	۱.۳ عمل ارزشگذاری
۲۸	۱.۴ راهنمایی و هدایت کردار
۳۰	۱.۵ داوری‌های ارزشی و داوری‌های تجویزی
۳۲	۱.۶ داوری‌های هنجاری و داوری‌های توصیفی
۳۳	۱.۷ داوری‌های اخلاقی و داوری‌های فارغ از اخلاق
۳۶	۱.۸ سه نوع از انواع مسائل اخلاقی
۴۵	۲. نظریه‌های درستی و نادرستی از حیث اخلاقی
۴۵	۲.۱ قانون پرستی اخلاقی و جزئی نگری اخلاقی
۵۱	۲.۲ نظریه‌های مبتنی بر حقوق
۵۴	۲.۳ نسبت خیر و درستی
۵۸	۲.۴ نظریه‌های اخلاقی ارزش‌نگر و تکلیف‌نگر

۵۹	۵.۲ تکلیف‌نگری حداکثری و حداقلی.....
۶۰	۶.۲ نظریه‌های ارزش‌نگر نتیجه گرا و ناتیجه گرا.....
۶۱	۷.۲ سنجش و موازنۀ خوب و بد در نتایج.....
۶۳	۸.۲ خیر خود، دیگران و جمیع‌ها.....
۶۶	۹.۲ اخلاق صغیر و اخلاق کبیر .....
۶۸	۱۰.۲ خلاصه .....
۷۰	۱۱.۲ منش و کردار.....

بخش دوم: اخلاق مبتنی بر فضیلت

۷۷	۳. فضیلت در فلسفه باستان.....
۷۷	۱.۳ اقسام فضیلت.....
۸۰	۲.۳ افلاطون و شخص فضیلت‌مند .....
۸۱	۳.۳ وظیفه نفس.....
۸۵	۴.۳ فضیلت، خیر و کردار درست.....
۹۰	۵.۳ برخی دیدگاه‌های مشابه در اخلاق هندو .....
۹۴	۶.۳ ارسطو و ملکات فاضله .....
۹۸	۷.۳ حد وسط.....
۹۹	۸.۳ ادراکات اخلاقی.....
۱۰۰	۹.۳ قیاس صوری عملی.....
۱۰۲	۱۰.۳ تکلیف‌نگری ارسطو .....
۱۰۶	۱۱.۳ فضیلت اخلاقی و کردار درست.....
۱۰۸	۱۲.۳ تقدم اخلاق مبتنی بر کردار بر اخلاق مبتنی بر فضیلت .....
۱۱۳	۴. فضیلت و سعادت.....
۱۱۳	۱۰.۴ دیدگاه افلاطون و ارسطو درباره لزوم فضیلت برای نیل به سعادت.....

۱۱۸	۲.۴ کمال‌گرایی و خیر اعلی
۱۲۰	۳.۴ آوگوستین و دوام خیر اعلی
۱۲۴	۴.۴ آیا همگان طالب سعادتند؟ دیدگاه نیچه در باب اخلاق سروزان و اخلاق بندگان
۱۲۹	۴.۵ آیا فضیلت اخلاقی مطلوب است؟
۱۳۴	۶.۴ اهمیت به دست دادن شرحی از کردار در اخلاق مبتنی بر فضیلت

بخش سوم: اخلاق مبتنی بر کردار

۱۳۹	۵. خودمحوری اخلاقی و روان‌شناختی
۱۳۹	۱.۵ آیا باید تنها خیر خویش را بجوییم؟
۱۴۲	۲.۵ سه ایراد به خودمحوری اخلاقی
۱۴۷	۳.۵ ماهیت تناقض‌آمیز خودمحوری اخلاقی
۱۴۹	۴.۵ خودمحوری روان‌شناختی در انگیزش آدمی
۱۵۱	۵.۵ نقدي بر خودمحوری روان‌شناختی
۱۵۴	۶.۵ استدلال باتلر

۱۶۱	ع. نظریه فرمان الهی
۱۶۱	۱.۶ قضیه ابراهیم و اسحاق
۱۶۲	۲.۶ دیدگاه یونانی و مسیحی در باره طبیعت بشر
۱۶۳	۳.۶ فرمان‌های خداوند به روایت دین یهود، مسیحیت و اسلام
۱۶۵	۴.۶ نسبت میان اراده خداوند و درستی از حیث اخلاقی
۱۷۰	۵.۶ مسئله‌ای فراروی نظریه فرمان الهی
۱۷۳	۶.۶ فرمان‌های ناظر به اعمالی که بی‌اندازه آرمان‌گرایانه به نظر می‌رسند
۱۷۴	۶.۷ تلاشی نافرجام برای سازگار کردن فرمان محبت با داوری‌های انسانی در باره امور ممکن

۱۷۷	۶ آیا خداوند هرگز به ما فرمان می‌دهد که عملی نادرست انجام دهیم؟
۱۷۸	۶.۹ تلاشی نافرجام برای سازگار کردن فرمان‌های خداوند با داوری‌های انسانی
۱۸۱	۶.۱۰ آیا فرمان خداوند دایر بر تعذیب کودکی، ضامن درستی این عمل است؟
۱۸۴	۶.۱۱ خیر خواندن خداوند چه معنایی دارد؟
۱۸۸	۶.۱۲ آیا خداوند از آن رو که محب است خیریتی غیرذاتی دارد؟
۱۹۰	۶.۱۳ آیا می‌توان «درست» را با استناد به فرمان‌های خداوند تعریف کرد؟
۱۹۲	۶.۱۴ نتیجه‌گیری
۱۹۷	۷.۱ اخلاق مبتنی بر قانون طبیعی
۱۹۷	۷.۲ اخلاق و طبیعت
۱۹۸	۷.۳ مراد اخلاق مبتنی بر قانون طبیعی از «طبیعت» چیست؟
۲۰۰	۷.۴ اخلاق مبتنی بر قانون طبیعی در رواقی‌گری.
۲۰۷	۷.۵ مفهوم تکلیف نزد رواقیون
۲۱۰	۷.۶ اخلاق مسیحی مبتنی بر قانون طبیعی
۲۱۱	۷.۷ توماس آکوینا ^س قدیس
۲۱۲	۷.۸ فضایل انسانی و الهیاتی
۲۱۷	۷.۹ مسائلی فراروی اخلاق مبتنی بر قانون طبیعی: همجنس‌گرایی و آزار جنسی
۲۲۲	۷.۱۰ قانون طبیعی به مثابه فلسفه اجتماع، سیاست و حقوق.
۲۲۳	۷.۱۱ آیا خداوند رکنی ضروری در اخلاق است؟
۲۳۱	۸.۱ مکتب کانت
۲۳۱	۸.۲ اخلاق مبتنی بر سعادت نیست.
۲۳۳	۸.۳ اراده خیر
۲۳۶	۸.۴ مفهوم تکلیف

۴.۸ اصول عینی و اوامر مشروط.....	۲۳۸
۵.۸ اصول شخصی یا ضوابط.....	۲۴۵
۶.۸ امر مطلق.....	۲۴۷
۷.۸ کاربرد امر مطلق.....	۲۴۸
۸.۸ در نظر گرفتن اشخاص به مثابه غایت.....	۲۵۴
۹.۸ اراده به مثابه واضح قانون عام.....	۲۵۷
۱۰.۸ کانت نتیجه گرایی نیست.....	۲۵۹
 ۹. نتیجه گرایی.....	
۱.۹ جاذبۀ نتیجه گرایی.....	۲۶۷
۲.۹ نتیجه گرایی تکلیف‌نگر.....	۲۶۸
۳.۹ سودنگری.....	۲۷۰
۴.۹ ارزش ذاتی و غیرذاتی.....	۲۷۲
۵.۹ مسائلی فراروی سودنگری.....	۲۷۵
۶.۹ سودنگری ناظر به عمل و سودنگری ناظر به قاعده.....	۲۸۱
۷.۹ سودنگری ناظر به قاعده واقعی و سودنگری ناظر به قاعده آرمانی.....	۲۸۴
۸.۹ آیا سودنگری ناظر به عمل هم ارز سودنگری ناظر به قاعده آرمانی است؟.....	۲۸۷
۹.۹ آیا هرگز می‌توانیم به جمیع نتایج یک عمل واقف شویم؟.....	۲۹۱
۱۰.۹ چه چیزی نتیجه عمل محسوب می‌شود؟.....	۲۹۴
۱۱.۹ نتیجه گیری.....	۲۹۸
 ۱۰. عدالت.....	
۱۱.۰ اندیشه عدالت.....	۳۰۳
۲۱.۰ عدالت توزیعی.....	۳۰۳
۳۱.۰ عدالت، سازگاری درونی و عقلانیت.....	۳۰۷
۳۱.۰ عدالت، سازگاری درونی و عقلانیت.....	۳۰۹

۴.۱۰ سه تلقی از عدالت توزیعی.....	۳۱۲
۵.۱۰ عدالت توزیعی به مثابه عدالت روالی محض.....	۳۲۱
۶.۱۰ گذار به فرالاخلاق.....	۳۲۵
بخش چهارم: دو مسئله فرالاخلاقی پایه	
۱۱. نسبی‌نگری اخلاقی.....	۳۳۳
۱۱.۱ تنوغ فرهنگی.....	۳۳۳
۱۱.۲ نسبی‌نگری اخلاقی چیست؟.....	۳۳۵
۱۱.۳ عام‌نگری و مطلق‌انگاری.....	۳۳۸
۱۱.۴ درستی یا نادرستی نسبی‌نگری چه اهمیتی دارد؟.....	۳۴۲
۱۱.۵ نسبی‌نگری و اختلاف‌نظرهای اخلاقی.....	۳۴۵
۱۱.۶ آیا بر طبق نسبی‌نگری، حتی وجود اختلاف‌نظرهای اخلاقی واقعی ممکن است؟.....	۳۵۰
۱۱.۷ آیا در گستره باورهای اخلاقی پایه، تنوغ فرهنگی وجود دارد؟.....	۳۵۲
۱۱.۸ تنوغ فرهنگی در باورهای اخلاقی پایه، نسبی‌نگری را بر کرسی نمی‌نشاند.....	۳۵۴
۱۱.۹ نسبی‌نگری و تمایز میان «است» و «باید».....	۳۵۸
۱۱.۱۰ عام‌نگری و مبنای اخلاق.....	۳۶۱
۱۱.۱۱ آیا منطق و حقیقت خودشان نسبی هستند؟.....	۳۶۲
۱۱.۱۲ نسبی‌نگری و مدارای اخلاقی.....	۳۶۵
۱۱.۱۳ نتیجه‌گیری.....	۳۶۷
۱۲. آیا می‌توان اصول اخلاقی را توجیه کرد؟.....	۳۷۵
۱۲.۱ تنوغ و اختلاف در سطح اصول.....	۳۷۵
۱۲.۲ شهودباوری فلسفی.....	۳۷۶
۱۲.۳ طبیعت‌گرایی اخلاقی.....	۳۸۰

۳۸۳	۴.۱۲ میثاق باوری
۳۸۴	۵.۱۲ رالز و وضعیت نخستین
۳۹۲	۶.۱۲ مسائلی در عرصه کاربرد قواعد و اصول

بخش پنجم: جهت‌گیری‌های نوظهور در اخلاق

۴۰۱	۱۳.۱ اخلاق فمینیستی
۴۰۱	۱۱.۱۳ تشكیک در اخلاق سنتی
۴۰۲	۲۱.۳ اخلاق فمینیستی چیست؟
۴۰۸	۳.۱۳ اخلاق فمینیستی حداقلی: نظریه مبتنی بر حقوق و ولستنکرافت
۴۱۴	۴.۱۳ نوعی اخلاق فمینیستی متعارف: اخلاق مبتنی بر مراقبت
۴۲۲	۵.۱۳ اخلاق فمینیستی بنیادستیز
۴۲۴	۶.۱۳ ایرادهایی به اخلاق سنتی
۴۳۳	۷.۱۳ تفسیر اخلاق فمینیستی
۴۴۱	۱۴. زمینه‌گرایی: اخلاقی عمل نگر
۴۴۱	۱۱.۱۴ رویکردی دیوبی وار به اخلاق
۴۴۲	۲۱.۴ درستی شخصی، واقعی و قابل پیگیری
۴۴۵	۳.۱۴ گزینه یا راه حل زمینه‌گرایانه
۴۴۷	۴.۱۴ ارکان وضعیت اخلاقی
۴۵۱	۵.۱۴ خیرهای پرورش دهنده
۴۵۴	۶.۱۴ ایرادی کانتی
۴۵۵	۷.۱۴ اهمیت تصمیم شخصی
۴۵۹	۸.۱۴ شهود یا عاطفه؟
۴۶۱	۹.۱۴ وجود و طبیعت بشر
۴۶۳	۱۰.۱۴ زمینه‌گرایی و نسبی نگری
۴۶۶	۱۱.۱۴ عام‌نگری و اصل موضوعی اخلاقی

۴۷۵	پیوست
۴۷۸	منابع سرلوحه‌ها
۴۸۰	نمایه

پیشگفتار مترجم

چاپ اول مبانی فلسفه اخلاق، که برگردان آن از روی ویراست دوم این کتاب انجام گرفته بود، چند سال قبل منتشر شد و در کنار محدود آثاری که در زمینه فلسفه اخلاق به فارسی در دست داریم مجال و محملی برای آشنایی بیشتر با جریان‌ها و گرایش‌های مهم این شاخه از فلسفه فراهم کرد.

به تازگی ویراست سوم این کتاب نیز انتشار یافته است که حاوی فصلی جدید با عنوان «اخلاق فمینیستی» است. این فصل جایگزین فصل سیزدهم ویراست پیشین شده (و البته بخشی از مطالب فصل اخیر را هم در خود جای داده است). نویسنده، مطالبی مختصراً نیز به برخی فصل‌ها افزوده و تغییرات اندکی هم در برخی قسمت‌ها صورت داده است.

کتابی که اکنون در دست داریم مشتمل بر ترجمة فصل جدید و سایر افروده‌های نویسنده است. آماده‌سازی کتاب برای چاپ جدید مطابق با ویراست سوم آن، فرصتی فراهم کرد تا بار دیگر متن چاپ اول را از نظر بگذرانم و اشکالاتی را که به هر علت به متن راه پیدا کرده بود اصلاح کنم، برخی معادل‌ها را تغییر دهم و پاره‌ای جملات را هم به قالب بهتری درآورم. در مدتی که از چاپ اول این کتاب گذشته است طبعاً شیوه مترجم و سلاطیق او در جوانب گوناگون کار ترجمه بی‌تغییر نمانده است. با این حال،

بازنگری متن ترجمه را در حدی انجام داده‌ام که ساختار کلی آن محفوظ بماند و در عین حال چاپ جدید کتاب از جهات مختلف خواندنی‌تر، دقیق‌تر و بهتر از چاپ اول آن باشد.

م.ع.

پیشگفتار نویسنده

غرض اصلی از نگارش کتابی که در دست دارید آشنا کردن نوآموزان اخلاق^۱ با مهم‌ترین موضوعات، مفاهیم و نظریه‌های فلسفه اخلاق در مغرب زمین بوده است. غرض فرعی هم این بوده است که متن جنبی و تکمیلی سودمندی در اختیار دانشجویان مستعد مقطع کارشناسی و افراد دیگری گذارده شود که می‌خواهند در باره این مقولات بازنديشی کنند.

درس‌های مقدماتی اخلاق در چند دهه اخیر به طرز چشمگیری دستخوش دگرگونی شده است. درس‌های سنتی اخلاق، که با مهم‌ترین نویسنده‌گان [و نظریه‌پردازان] در تاریخ [این رشته از فلسفه] سروکار دارند، درس‌های نظام یافته، که قدری بیش از اذعان و اعتنا به سوابق تاریخی مسائل نظری به تجزیه و تحلیل این مسائل می‌پردازند، و درس‌های اخلاق کاربردی، که، غالباً پس از مقدمه‌ای مختصر در باب نظریه [اخلاق]، به مسائل عملی می‌پرداzend، جملگی در این عرصه جایی دارند.

یک کتاب درسی به کار در پیش گرفتن هر سه این رهیافت‌ها، آن هم به یک میزان، نمی‌آید. این که در اخلاق چه چیزی حائز کمال اهمیت است، و این که چگونه می‌توان به نحو احسن به کل این موضوع راهی باز کرد، به واقع

یکی از مسائل تفرقه‌انداز در اخلاق قرن بیستم است. از همه مهم‌تر شاید این باشد که اختلاف نظرهایی وجود دارد بر سر این که آیا رهیافتی عقلانی و بقاعده و نظام یافته حتی طریقه‌ای مفرون به فایده در فهم اخلاق یا اخلاقیات هست یا نه.

شاید این طور نباشد. شماری از فیلسوفان شرق بر این باورند که روشن‌بینی مستلزم رهیافتی است به کلی متفاوت، رهیافتی که متنضم مراقبه، تهدیب نفس و خویشتن‌داری است. حتی گاهی تفکر مفهومی و استدلال عقلانی سد راه محسوب می‌شود. و پاره‌ای از اخلاق‌شناسی‌های زنانه‌نگر یا فمینیستی بخش زیادی از سنت غربی را عرضه‌دارنده مفهومی مذکور از عقلانیت به شمار می‌آورند، مفهومی که حق آنچه را به دیده ایشان تجربه متفاوت زن از اخلاق یا اخلاقیات است به جا نمی‌آورد.

در این ویراست، یعنی ویراست سوم، فصلی به بررسی اخلاق فمینیستی اختصاص یافته و تلاش شده است طیفی از اقسام گوناگون نظریه‌هایی که ذیل این عنوان قرار می‌گیرند برای دانشجویان بازنموده و بیان شود. به این طریق، امید است که این فصل در ملاحظه اخلاق فمینیستی به عنوان یک گزینه مهم در میان نظریه‌های عمدۀ راهگشا باشد. بخشی از این ملاحظه البته مستلزم آن است که دعاوی اخلاق فمینیستی را مشمول همان ضوابط مدافعتی انتقادی بگردانیم که سایر نظریه‌ها را می‌گردانیم. کاری کم‌تر از این، چنان‌که گاه رخ می‌دهد، بدیل فلسفی امتیاز قائل شدن برای زنان است و نمودگار احترام اندکی به زنان یا نظریه‌هایی است که حول محور مسائل آن‌ها سامان یافته‌اند. حتی اگر معلوم شود که عقل در داوری‌های واقعی اخلاقی نقش محدودی دارد، چنان‌که حتی کثیری از نویسنده‌گان در سنت غرب این را باور دارند، اثبات این مطلب و توضیح چراًی آن مستلزم کاربرد بقاعده و نظام یافته عقل است. و لازمه این کاربرد جای دادن رهیافت‌های نوظهور در بافت وسیع تر نظریه‌های سنتی رقیب هم است. ما در این کتاب همین نظریه‌ها را بررسی می‌کنیم.

با این که، به اعتقاد من، مواجهه با مسائل و موضوعات اخلاقی در این خصوص که چطور زندگی کنیم، و چطور به نحو احسن مسائل اخلاقی بین الاشخاصی و اجتماعی را حل و فصل کنیم، نهایتاً کمال اهمیت را دارد است، به این هم اعتقاد دارم که بهترین مبنایی که می‌توان برای این مواجهه فراهم کرد فهم بخش اعظمی از آثار نظری سنتی در گسترهٔ فلسفهٔ اخلاق است. بنابراین، معتقدم که هنگامی به نحو احسن به فلسفهٔ اخلاق راه می‌بریم که دست‌کم نیمنگاهی به تاریخچهٔ اخلاق بیندازیم. افزون بر این، به اعتقاد من، دروس اخلاق باید دانشجویان را آماده کنند تا کار پیشرفت‌تری در این زمینه انجام دهند – اگر این کار را خوش داشته باشند – و ایشان را قادر سازند که از متون فلسفی جدید (گرچه نه لزوماً معاصر) در زمینهٔ اخلاق سر در بیاورند. بدین قرار مهم است که آن‌ها، هم نظریه‌ها و هم دایرهٔ واژگان نظریه‌های نوظهور اخلاق را دریابند (ولو این که بخشی از آن‌ها زبانی فنی و مخصوص دارد). سرانجام این که، به نظر من، این امر حائز اهمیت است که تنها به بیان دیدگاه‌ها، مفاهیم و نظریه‌ها بسته نکنیم و کاری بیش از این انجام دهیم؛ این نیز مهم است که به نحوی پایی دانشجویان را به فراخنای فلسفه‌ورزی باز کنیم، آن‌ها را دعوت کنیم به این که علاوه بر فraigیری آنچه دیگران اندیشیده‌اند، خود نیز قدمی در وادی تفکر بردارند.

در این کتاب دانشجویان با بخشی از مهم‌ترین کارهایی که در سنت غرب در زمینهٔ فلسفهٔ اخلاق صورت بسته است آشنا می‌شوند؛ روشن است که این آشنا بی‌عمق بسیاری نخواهد داشت. با این حال، آن‌قدر هست که احساس اهمیت این موضوع و ارتباط آن با مسائل معاصر را در جان ایشان پدید آورد. علاوه بر این، دانشجویان پاره‌ای از مسائلی را که به دیدهٔ فیلسوفان قرن بیستم حائز اعلیٰ درجهٔ اهمیت است ملاحظه خواهند کرد، مسائلی که برای پرداختن به نظریهٔ اخلاقی پیشرفت‌تر جنبهٔ اساسی دارد. سرانجام این که امید دارم با بیان ارزیابی‌های خودم در بارهٔ شماری از مسائل، دانشجویان را،

علاوه بر فراگیری مطالبی در باره فلسفه اخلاق، به عرصه فلسفه ورزی در این خصوص راهبر شوم. یکی از مشکلاتی که در بسیاری از کلاس‌های اخلاق وجود دارد این است که دانشجویان می‌بینند هر نظریه‌ای که مطالعه می‌کنند یکی پس از دیگری آن‌ها را مجاب می‌کند، یا دست‌کم احساس می‌کنند همه نظریه‌ها به یک اندازه بدیع و ابطال‌ناشدگی است. به این ترتیب آن‌ها اغلب در فرجام کار به جایی می‌رسند که نمی‌دانند به چه چیز اعتقاد ورزند، یا متقادع می‌شوند که هر نظریه‌ای به اندازه نظریه‌های دیگر خوب است. من در این کتاب علاوه بر توضیح و تحلیل گفته‌های فیلسوفان، قدم‌هایی هم در طریق فلسفه ورزی بر می‌دارم. چنین کاری را از سر این اعتقاد انجام می‌دهم که شرکت جستن در این عمل جسورانه نسبت به ملاحظه بررسی دورادور و بی‌طرفانه نظریه‌ها یکی پس از دیگری، در پرداختن به موضوعات فلسفی طریقه‌ای سازنده‌تر است. با این وصف، در خصوص ارزیابی‌های من و موضعی که در واپسین فصل کتاب طرح می‌کنم البته باید با همان روحیه انتقادی برخورد شود که با جمیع نظریه‌های دیگر مورد بررسی برخورد می‌شود. آن‌ها مسلماً به همان اندازه جای چون و چرا دارند، و من امیدوارم که مدرسان، آن‌جا که شایسته بدانند، در باره این ارزیابی‌ها باب بحث و فحص را بگشایند.

به نظر من، دانشجویانی که این همه را در مقام عمل به کار بندند آمادگی خواهند داشت کار بیشتری در زمینه اخلاق صورت دهند، اعم از این که رهیافت‌شان تاریخی، نظری یا عملی باشد. انتظار می‌رود کسانی که این کتاب برایشان حکم یگانه منبعی را دارد که ایشان را با اخلاق آشنا می‌کند، نه تنها بعد از خواندن کتاب فهمی از موضوعات مقدماتی در فلسفه اخلاق حاصل کنند، بلکه افرون بر آن، به درایت این مطلب نیز برسند که چطور فیلسوفانه به این موضوعات بپردازند.

[از میان کسانی که مرا یاری دادند] علی‌الخصوص مرهون ریچارد ورنر^۱ هستم به خاطر نظرهای عمیق، تیزبینانه و همواره سازنده‌اش درباره این کتاب در صورت‌ها [یا ویراست‌های] مختلف آن. کمک‌های او بسیار گرانبها بوده است. همچنین، مایلم مراتب سپاس خود را از این متقدان بابت نظرهای پیشنهادهای دقیق و سودمندشان ابراز دارم:

David W. Clowney, Rowan University; David Corner, California State University, Sacramento; Stephen Kershner, SUNY – Fredonia; Mark Perlman, Western Oregon University; Jamie P. Ross, Portland State University; Barbara Swyhart, California University of Pennsylvania; Richard Werner, Hamilton College.

بخش اول

مسائل فلسفه اخلاق

ماهیت اخلاق

در هر تجربه‌ای و در هر چیزی، آنچه در بدو امر به دیده ما می‌آید خیر است. اگر می‌خواهی چیزی یکسره بی‌اهمیت شود، در گفتار آدمی بی‌ربط و مناسبت باشد و حتی ارزش بررسی نظری را هم نداشته باشد، آن را از سهمی که از علوّ و برتری دارد محروم کن.

— جورج سانتایانا

۱. چرا فلسفه اخلاق را مطالعه کنیم؟

علم اخلاق به بیان مختصر و مفید چیزی نیست الا بررسی اخلاق یا اخلاقیات. با این حال، رویکردهای متفاوت فراوانی به اخلاق وجود دارد، رویکردهایی که بازتاب فرض‌های متفاوت درباره ماهیت اخلاق و بهترین طریقه فهم آن هستند.

فلسفه اخلاق یکی از این رویکردهاست، و از حیث دامنه و عمق سؤالاتی که مطرح می‌کند، و نیز به لحاظ طریقه‌اش در جواب دادن به این سؤالات، رویکردی است در نوع خود بی‌مانند. در واقع کم و بیش مسلم است که بدون پیش کشیدن انواع سؤالاتی که فلسفه اخلاق طرح می‌کند نمی‌توان به فهم تام و تمام اخلاق دست پیدا کرد.

قدما میان معرفت^۱ و حکمت^۲ فرق می‌نهادند. در این فرق‌گذاری معرفت

1. knowledge

2. wisdom

چیزی به شمار می‌آمد که قابل تعلیم است. اگر حواس خود را جمع کنید، پس از شنیدن درسی در زمینهٔ فیزیک، شیمی یا تاریخ صاحب معرفتی – یعنی حقایق و اطلاعاتی – می‌شوید که پیش‌تر از آن مطلع نبودید. این معرفت قابل انتقال و تعلیم است. معرفت رکنی مهم و اساسی در حکمت است، ولی به خودی خود حکمت به بار نمی‌آورد. حکمت میوه‌ای است که عناصر تشکیل دهندهٔ آن عبارتند از فهم، بصیرت، رأی صائب و قابلیت خوب زیستن و هدایت نیکوی کردار. در واقع بسیاری از مردمان تحصیل کرده قابلیت آن را ندارند که تصمیم‌های عملی اختیار کنند، و در گذراندن زندگی توأم با اخلاق، در قیاس با مردمان دیگر، آشکارا گوی سبقت را نمی‌ربایند. آن‌ها معرفت دارند، ولی از حکمت بی‌نصیب‌اند. فلسفهٔ اخلاق به حکمت بیش از هر چیز دیگر علاقه‌مند است، زیرا واژهٔ فلسفه از نظر ریشه‌شناختی به معنای دوستداری حکمت است (در زبان یونانی *philo* به معنای «دوستداری») و به معنای «حکمت» است). و فلسفهٔ اخلاق عبارت است از دوستداری و *sophia* پیگیری حکمت در مسائل اخلاقی.

پس، به بیان دقیق، فلسفهٔ اخلاق را نمی‌توان تعلیم داد، زیرا دوستداری حکمت را نمی‌شود به همان نحو انتقال داد که حقایق ناظر به عالم خارج را می‌توان منتقل کرد. اما دوستداری حکمت اخلاقی را می‌توان در جمهور مردم برانگیخت و در کسانی که با جدیت و پشتکار می‌کوشند اخلاق و جایگاه آن را در حیات آدمی دریابند پرورش داد. با این که فلسفهٔ اخلاق نمی‌تواند به شما و عده دهد که مسائل اخلاقیتان را حل و فصل می‌کند، در خصوص مساعی معطوف به حل آن مسائل و در تأملات ناظر به آنچه مقوم هدایت بخردانهٔ زندگی است قادر است به شما دست یاری بدهد. و عملاً هیچ چیز پیدا نمی‌شود که از این مهم‌تر باشد.

مطالعهٔ فلسفهٔ اخلاق همچنین فی نفسهٔ هیجان‌انگیز است و آدمی را به مبارزه می‌طلبد. ماهیت عالم واقع هر چه باشد و جهان هر طور که به وجود

آمده باشد، اخلاق یا اخلاقیات اکنون بخشی از آن است. عشق، نفرت، ارزش‌ها، اندیشه‌ها، احساسات، عواطف، تکالیف، فضایل و اصول اخلاقی – یعنی همه عناصر اخلاق – به شیوه خاص خودشان همان قدر واقعیت دارند که اتم‌ها و الکترون‌ها، و ما برای فهم تام و تمام عالمی که در آن به سر می‌بریم، باید حاضر باشیم با همان جدیتی که خواص شیمیایی و فیزیکی اشیا را بررسی می‌کنیم آن‌ها را هم مورد بررسی قرار دهیم. البته این عناصر را غالباً «ذهنی» یا «نفسی»¹ (نسبی) یا صرفاً «وابسته به اشخاص» به حساب می‌آورند و با این منطق کنار می‌گذارند. حتی اگر این نگرش قرین صواب باشد (که به هیچ وجه مسلم نیست)، این عناصر به نحوی از انحا وجود دارند، یا می‌توان آن‌ها را بر حسب چیزهایی که وجود دارند تبیین کرد. به هر تقدیر، ادعاهایی از این دست صرفاً نظریه‌هایی در لفافه درخصوص ماهیت اخلاق یا اخلاقیاتند، و البته آن‌ها به هیچ روی نه یگانه نظریه‌هایی هستند که وجود دارد و نه لزوماً موجه‌ترین آن‌ها. این نظریه‌ها و نظریه‌های دیگر را تنها از طریق فلسفه اخلاق می‌توان به قدر کفايت ارزیابی کرد.

علاوه بر فهم فلسفه اخلاق به طور خاص، فهم اخلاق در هر کدام از صورت‌های آن مستلزم این است که دست‌کم درکی مقدماتی از ماهیت اخلاق داشته باشیم. دشواری کار در این است که بتوانیم در بیان چنین درکی صرفاً تا این‌جا پیش برویم بی‌آن که برخی پاسخ‌ها به مسائل مناقشه‌انگیزی را که نظریه‌های گوناگون اخلاقی در باره آن‌ها مجادله می‌کنند مسلم فرض کنیم. با این حال، من اعتقاد دارم که می‌توانیم گزارشی معقول در باب سرچشم‌های اخلاق یا اخلاقیات بیاوریم – گزارشی که افزون بر یاری رساندن به ما در فهم رویکردهای گوناگونی که در بررسی اخلاق یا اخلاقیات وجود دارد، ویژگی‌های عمده آن را برجسته خواهد کرد.

بیاییم کار را با ملاحظاتی آغاز کنیم که نسبتاً چون و چرا برنمی دارد، و آنگاه راهمان را به جانب مسائل پیچیده‌تر و مناقشه‌انگیزتر باز کنیم.

۲.۱ سرچشمه‌های اخلاق و اخلاقیات

آدمیان همواره به غذا، گرما، سرپناه و رابطه جنسی نیاز داشته‌اند، و چیزهایی که این نیازهای اساسی را ارضاء می‌کنند پیوسته برای ما ارزشمند بوده‌اند. از این جهت بین ما و حیوانات دیگر فرقی نیست.

ولی ما آدمیان در مرحله‌ای از تاریخ پدیدار شدنمان رفته این چیزها را ارزشمند تصور کردیم. با این کار مفهوم سازی آغاز شد و مفهوم خوبی یا خیر^۱ در وجود آمد. این تغییر ما را از حیوانات دیگر ممتاز کرد. حیوانات محتاج و مشتاق بسیاری چیزها هستند، ولی (تا جایی که ما می‌دانیم) آن‌ها تصور و مفهومی از ارزش (یا خیر) ندارند که با آن چیزهایی از این دست را دریابند و در باره این امور یا نقشی که آن‌ها در حیاتشان دارند تفکر کنند. این قابلیت، یعنی قابلیت مفهوم سازی و تفکر، فلسفه اخلاق را امکان‌پذیر می‌کند.

هنگامی که جوامع پدید آمدند، تشریک مساعی رو به افزایش نهاد و تقسیم کار برآوردن نیازها را آسان کرد. آن‌گاه رفته خواسته‌ها بر نیازها فزوونی گرفت، و دامنه علاقت از چیزهایی که صرفاً بقا را امکان‌پذیر می‌کردند فراتر رفت و آن اموری را هم که زندگی را پرمایه‌تر می‌کردند در بر گرفت. سرگرمی و فراغت، به اضافه بیان هنری و موسیقایی، و گاهی ادبیات، علم و فلسفه، ارزشمند شد. آدمیان دانش را نه تنها به خاطر بقا بلکه با جدیت به خاطر خود آن نیز دنبال کردند. آرمان‌ها بالیدند، و همراه با تکامل هوش و قابلیت تأمل در باره حیات و عالم، مفهوم خیر بیش از پیش گسترش یافت. سرانجام آدمیان به هر چیزی که در آن منفعتی احساس می‌کردند ارزش عطا کردند، و مفهوم خیر فراگیر شد.

۱.۳ عمل ارزشگذاری

ما جزئیات پدید آمدن این وضع را نمی‌دانیم. این را می‌دانیم که در تفکر غرب اولین تبیین کاملی که از اهمیت فلسفی این ماجرا به دست داده شد از آنِ افلاطون در قرن چهارم ق. م. بود. او نشان داد درست همان طور که وجود آفتاب برای نور، تغذیه و رشد و بالندگی در سرتاسر طبیعت لازم است، ایده خیر هم برای فهم ما از آدمی و کردار او، نهادها و جامعه ضرورت دارد.

این یکی از ژرف‌ترین بصیرت‌هادر فلسفهٔ غرب بود. اهمیت آن را نمی‌توان دست کم گرفت. بیاییم ببینیم که این بصیرت از چه چیز حکایت دارد.

در این لحظه، شما دارید این کتاب را به قصد خاصی مطالعه می‌کنید که ممکن است گذراندن درسی دانشگاهی، کسب معلوماتی برای نگارش پایان‌نامه، یا صرفاً این باشد که در بارهٔ اخلاق چیزی بیاموزید. تبیین کامل رفتار شما مستلزم دست کم اشاره‌های است ضمنی به ارزشی که برای یادگرفتن یا گذراندن درسی یا دریافت مدرکی دانشگاهی قائل می‌شوید. حتی دانشکده یا دانشگاه خودش از پیش غایتی دارد که همانا تعلیم و تربیت است. تعلیم و تربیت در سازماندهی و عملکرد چنین نهادی ارزش است. در واقع شما نمی‌توانید ماهیت دانشکده یا دانشگاهی را با قطع نظر از این ارزش به طور تمام عیار توضیح دهید. همین طور نمی‌توانید با صرف نظر از غایت در دسترس نهادن معرفت و این فرض که چنین کاری را عده‌ای خیر تلقی می‌کنند، به قدر کفايت ماهیت کتابخانه را تبیین کنید؛ یا نمی‌توانید با قطع نظر از غایت تنظیم رفتار و این اندیشه که چنین کاری در خدمت مقصود اجتماعی ارجمندی است آن طور که شایسته است توضیح دهید که حقوق چیست؛ و نیز نمی‌توانید با صرف نظر از نقش نظام پولی در امکان‌پذیر ساختن شماری از معاملات ارزشی به قدر کفايت ماهیت نظام پولی را تبیین کنید. همین مطلب کمابیش در مورد همهٔ نهادها صدق می‌کند.

حتی تصمیم‌گیری‌های ساده روزمره نیز معمولاً نشان از داوری‌های ارزشی^۱ دارد. این که شما تصمیم گرفتید امروز به جای ساعت ۹ صبح، ساعت ۶ صبح از خواب بیدار شوید، یا این که مصمم شدید به جای پلیور آبی، پلیور سبزتنان را به تن کنید، بازتاب این داوری است که انجام دادن چنین کاری (به هر دلیلی) بهتر است. البته لزومی نداشت که به خودتان بگویید «بهتر است این کار را بکنم». داوری ممکن است کم یا بیش آگاهانه باشد و لزومی ندارد که بیان گردد. ولی همه ما این کار را مرتبأ انجام می‌دهیم. در واقع خلاف ممکنات است که شما روزی را بگذرانید توأم با کرداری که از اراده خودتان مایه گرفته است بی‌آن که دست به داوری‌های ارزشی زده باشید.

پس عمل ارزشگذاری در مرکز امور بشری جای دارد. حتی اگر نپنداریم که عالم طبیعت واجد غایایت یا اغراضی است (برداشتی غایتنگر^۲ از عالم که افلاطون و اغلب فیلسوفان یونان باستان دل درگرو آن داشتند)، آعمال بشری را تنها می‌توان بر حسب غایایت به فهم درآورد. چنین اعمالی مشتمل بر علم نیز هست. بررسی علمی عالم و زندگی در آن را تنها از آن روی در پیش می‌گیرند که این بررسی حائز ارزش است – خواه صرفاً برای افزایش فهم خواه، آن طور که در روزگار جدید شاهدیم (خوب یا بد)، برای این که به ما امکان دهد تا از منابع عالم به قصد [برآوردن] نیازهای بشری کمال استفاده را به عمل آوریم. باری، با قطع نظر از ارزش نه می‌توانیم در مقام موجوداتی صاحب عقل زندگی کنیم و نه می‌توانیم حیات شخصی و اجتماعیمان را به تمام و کمال دریابیم.

۱. راهنمایی و هدایت کردار

در روند تکاملی ما فعالیت مهم دیگری نیز پدیدار شد: راهنمایی و هدایت

کردار. باز هم دقیقاً نمی‌دانیم که این اتفاق چه هنگام و چگونه روی داد، ولی به اغلب احتمال به نحوی پدیدار شد که در ذیل می‌آید.

آدمیان احتمالاً در قالب چند نوع گروه‌گرد آمدند؛ بی‌تردید قبل از هر چیز در قالب خانواده، سپس قبیله، جماعت، و سرانجام در قالب جامعه. این گرد آمدن علاوه بر این که ارتباط ما و برآوردن نیازهایمان را آسان کرد، باعث تسهیل بقای ما نیز شد. ولی کمابیش مسلم است که بخشی از چنین ارتباطی از همان ابتدا عبارت بود از هدایت و راهنمایی کردار – از هشدار مادری به کودکش گرفته مبنی بر این که نزدیک آتش بازی نکند تا آموزش‌های پدری به پسرانش در بارهٔ [نحوهٔ] شکار کردن. در حالی که مناسبات اجتماعی تحول و تکامل می‌یافت، انواع هدایت و شرایط کاربرد آن بدون شک به صورت مفاهیم قدرت، سلطه و رهبری گسترش یافت، و سرانجام حکومت شکل گرفت.

پیچیده‌ترین آشکال تشریک مساعی، همان طور که متذکر شدیم، ارضای خواسته‌ها و تحصیل غایاتی عظیم‌تر نظیر تعلیم و تربیت، دستاوردهای هنری و سازمان اجتماعی و سیاسی را هر چه بیش‌تر میسر کرد. به همین دلیل، اجتماع روز به روز اهمیت بیش‌تری پیدا کرد. رفته رفته حفظ آن به منظور تحصیل ارزش‌های دیگر مهم و حیاتی شد. و شیوه‌های ثابت انجام دادن امور اختیار گردید، شیوه‌هایی که پاره‌ای از آن‌ها در خرافات ریشه داشت و مابقی در تعمیم‌هایی که از تجربه‌های آدمیان در بارهٔ آنچه مفید است صورت می‌بست. آن شیوه‌هایی که دوام آوردن در مجموع به خدمت پیشبرد غایات یا مقاصدی درآمدند که اجتماع و اعضاش آن‌ها را حائز ارزش می‌دانستند (لزومی نداشت که همهٔ این شیوه‌ها جداگانه چنین کنند) گو این که تمامی این شیوه‌ها در آغاز آگاهانه اختیار نشد.

بنابراین، کرداری که با شیوه‌های مرسوم و مقبول انجام دادن امور مغایر بود ممنوع شد و غالباً مجازات به دنبال داشت. منهیات شکل گرفتند، و انواع

مشخصی از کردار نادرست به شمار آمد. انواع دیگر کردار، مجاز یا حتی به صراحة الزام آور شد و درست یا واجب^۱ به شمار آمد. دستورالعمل‌های تنظیم کردار در گذر زمان در قالب قواعد و اصول اخلاقی تبلور یافت، و پا به پای آن، عادات ثابت به صورت آداب و رسوم و عرف درآمد. در واقع واژه‌هایی که در اختیار داریم یعنی «ethics» / «اخلاق» و «morals» / «اصول اخلاقی»، به ترتیب از واژه‌های یونانی و لاتین *mores* و *ethos* مشتق شده‌اند که بر آداب، رسوم، قواعد، موازین و ویژگی‌های مختص گروه‌های اجتماعی دلالت دارند.

۱.۵ داوری‌های ارزشی و داوری‌های تجویزی

دستورالعمل‌هایی که بیانگر واجبات و محرمات در قلمرو اجتماعی هستند در آغاز عمدتاً بر چیزهایی دلالت داشتند که اجتماع آن‌ها را تأیید می‌کرد یا تأیید نمی‌کرد. با این حال، مفاهیم درست و نادرست (و مفاهیم ملازم با آن‌ها نظیر «لازم است» و «لازم نیست»، «باید» و «نباشد»، «بحق» و «نایحق»، «تكلیف» و «وظیفه») ابزارهایی مفهومی در اختیار افراد قرار می‌داد که با آن حتی آداب و رسوم خود اجتماع را نقد کنند. همین مفاهیم، که حاصل اعمال گروه‌ها بود، ارزیابی انتقادی خود آن اعمال را مقدور کرد.

تا دنیا دنیاست به این مطلب علم پیدا نخواهیم کرد که این روند چطور حادث شد، ولی بازشناسی (یا شاید ابداع) تمایز میان آنچه هست [یا است] و آنچه باید باشد تحولی دوران ساز در امور بشری بود. این تمایز مقدورات بسیار گسترده‌ای را فراروی تعقل گذاشت و امکاناتی را، هم برای هدایت زندگی شخصی و هم برای هدایت زندگی اجتماعی پدید آورد. بدون آن امکان نداشت که تمدن و نهادهای حقوقی و دولت پدیدار شوند. و به طور قطع

1. *obligatory*